

РЕШЕНИЕ

№ 948

гр. София, 20.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 31.01.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5932** по описа за **2013** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно – процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Заместник – председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор” срещу съдебно решение от 1.12.2012 г. на Софийския районен съд, НО, 106-ти състав по НАХД № 1433/2012 г., с което е отменено наказателно постановление (НП) № Р-10-691/18.05.2011 г. издадено от касатора с което на на основание чл. 319, ал. 1 т.2 от КЗ, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на [фирма] за нарушение на чл. 86, ал. 3, предл. първо във връзка с чл.86 ал.2 от КЗ.

Касаторът твърди, че постановеното съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно, като постановено в нарушение на материалния закон. Излага подробни доводи, че писмото от 4.08.2010г. съдържащо уведомление за несъответствието на собствените средства на Ж. [фирма] с изискванията на чл.80, ал.1 от КЗ и предоставения краткосрочен план не може да се приеме за уведомяване по см. на чл.86 ал.3, предл.първо от КЗ. Твърди, че от писмените доказателства съдържащи се в административнонаказателната преписка безспорно се установявало извършеното нарушение за което е ангажирана отговорността на Ж. [фирма]. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението предмет на касационна

проверка и по същество постанови друго с което да потвърди НП.

Ответникът по касация в съдебно заседание и в писмени бележки оспорва касационната жалба и моли да се остави в сила обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна. Моли съда да отмени решението на районния съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Шести касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна.

Със съдебно решение от 1.12.2012 г. на Софийския районен съд, НО, 106-ти състав по НАХД № 1433/2012 г., е отменено наказателно постановление (НП) № Р-10-691/18.05.2011 г. издадено от касатора с което на основание чл. 319, ал. 1 т.2 от КЗ, е наложена имуществена санкция в размер на 1000 лв. на [фирма] за нарушение на чл. 86, ал. 3, предл. първо във връзка с чл.86 ал.2 от КЗ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля-актосъставител А. Д. Л., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че щом съответният размер на собствените средства на дружеството е бил под сумата от шест милиона и четиристотин хиляди лева и към месец август 2010г за което КФН е била уведомена с писмо вх. № РГ-10-61-52 от 4.08.2010г, то нарушение изразяващо се в липса на такова уведомление за състоянието на собствените средства към 30.09.2010г не е осъществено.

Пред настоящата инстанция е представено писмо изх. № РГ-10-61-57 от 3.09.2010 г от зам. председателя на КФН с което ЗД [фирма] се уведомява, че представения с писмо от 24.08.2010г краткосрочен план не подлежи на одобрение, тъй като отчита спад на средствата под минималния гаранционен капитал от 7 000 000 лв. чиито нормативен определен размер е в сила от 5.09.2010г. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.

Като извърши служебно проверка на основание [чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс](#) и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно [чл. 220 от АПК](#), касационният състав не споделя изводите на СРС за незаконосъобразност на НП на сочените основания. Със ЗИДКЗ обнародван в ДВ бр.41 от 1 Юни 2010г. в сила от 5.06.2010г е изменена разпоредбата на чл.82, ал.1 т.2 от КЗ като е предвидено, че гаранционният капитал не може да бъде по- малък от седем милиона лева за застраховател. Преди изменението посочения праг е бил шест милиона и четиристотин хиляди лева. § 5 от ЗР на ЗИДКЗ обнародван в ДВ бр.41 от 1 Юни 2010г. в сила от 5.06.2010г предвижда в тримесечен срок от влизането в сила на този закон застрахователните дружества и презастрахователите да привеждат капитала си в съответствие с изискванията на чл. 82, ал. 1. Тоест минималния гаранционен капитал от седем милиона лева е в сила от 5.09.2010г., като след тази дата 1) когато собствените средства на застрахователя спаднат под размера на

гаранционния капитал (седем милиона лева) и 2) комисията не е уведомена в тридневен срок от настъпване на обстоятелствата ще е осъществен състава на нарушението на чл. 86, ал. 3, предл. първо във връзка с чл.86 ал.2 от КЗ. Необходимо е кумулативното наличие на посочените две предпоставки за осъществяване състава на нарушението, като липсата на една от тях обуславя несъставомерност. Следователно, към датата 4.08.2010г. когато е постъпило в КФН уведомяване за несъответствие на собствените средства на дружеството с изискването на чл.80 ал.1 от КЗ все още не е бил в сила нормативно определения размер от седем милиона лева гаранционен капитал. Същият както посочихме е в сила от 5.09.2010г, като преди тази дата спад на собствените средства под седем милиона лева не би могло да се подведе под цитираната правна норма и при наличие на другата предпоставка да доведе до осъществен състав на нарушение, тоест ирелевантно е. Преди 5.09.2010г релевантен е спад под шест милиона и четиристотин хиляди лева. Този факт по отношение процесното дружество е установен от КФН с писмото от 4.08.2010г. Процесната санкция обаче, не е за това нарушение относимо към разпоредбата на чл.82, ал.1 т.2 КЗ преди изменението ДВ бр.41/ 2010г, а за след това изменение. Няма пречка като не е санкционирано за нарушението станало известно на КФН на 4.08.2010г , на дружеството да бъде наложена санкция за процесното нарушение станало му известно на 29.10.2010г. когато е изготвен отчета. Задължение за уведомяване по см. на чл. 86 ал.3 от КЗ за спад на собствените средства под седем милиона лева възниква след 5.09.2010г. Това обстоятелство както се посочи е било известно на Ж. [фирма] към датата на изготвяне на финансовите документи- 29.10.2010г, като от този момент започва да тече тридневния срок за уведомяване по чл.86 ал.3 от КЗ.

При така изложените правни изводи които не съвпадат с тези на районния съд и липсата на обсъждане от СРС на материалната законосъобразност на НП на всички останали посочени в жалбата основания се препятства възможността касационната инстанция да реши спора по същество и осъществи контрол относно правилното приложение на закона от районния съд - чл. 348, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 1 от НПК, предвид на установената в чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН двуинстанционност на делата, образувани по обжалвани НП. Поради това и обжалваното решение ще бъде отменено, а делото – върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС (чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК). При новото разглеждане на делото е дължимо първоинстанционният съд да изложи мотиви за съответствието на санкционния акт с материалния закон на всички посочени в жалбата основания.

Воден от горното, Административен съд - София-град, VI касационен състав, на основание чл. 221 ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК във връзка с чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ съдебно решение от 1.12.2012 г. на Софийския районен съд, НО, 106-ти състав по НАХД № 1433/2012 г

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: